

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาขึ้นกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนอนุบาลปาย (เวียงใต้) อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม จำนวน 9 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 18 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยจำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ร้อยละ จากนั้นนำค่าร้อยละก่อนเรียนและหลังเรียนเปรียบเทียบกับร้อยละความก้าวหน้าแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 25 นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาสรุปผลได้ดังนี้

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม จำนวน 9 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 18 ชั่วโมงประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 ร่องเท้าของจำปี (สระอำ สระเอา) จำนวน 6 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 ลูกแกะกับเป็ดน้อย (สระเอะ สระแอะ) จำนวน 6 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9 หนูเป็ยอยากเที่ยว (สระเอีย สระเอือ) จำนวน 6 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังต่อไปนี้
ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง มีการใช้บทสนทนา หรือเล่านิทานและใช้คำถามง่าย ๆ ในการซักถามนักเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพประกอบเรื่อง
ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ มีการลำดับเรื่อง สนทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมุติ
ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู โดยมีการช่วยกันลำดับเรื่อง เขียนเรื่องเป็นกลุ่ม และตามลำพังจากนั้นร่วมกันอ่านออกเสียง

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยการเขียนเรื่องลงในกระดาษแผ่นใหญ่
ซึ่งแยกตอนกันเขียนตามกลุ่ม แล้วนำผลงานมารวบรวมเข้าเล่ม

ขั้นที่ 5 ทบทวนและฝึกความแม่นยำ โดยมีเกมและกิจกรรมทางภาษาอื่นๆ
เพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนไปแล้ว

2. ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แนวการเรียนรู้
ภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนการพัฒนาด้านทักษะ
การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนร้อยละ 40.83 หลังเรียนได้
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 71.83 และความก้าวหน้าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.33 เทียบกับเกณฑ์
ความก้าวหน้าร้อยละ 25 โดยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้
แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียน
มีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยก่อนเรียนได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.83
หลังเรียนได้ค่าเฉลี่ย 71.83 และความก้าวหน้าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.33 เทียบกับเกณฑ์
ความก้าวหน้าร้อยละ 25 โดยผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีผลมาจาก

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แนวการเรียนรู้
ภาษาแบบองค์รวมเป็นแผนจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
อย่างเป็นระบบและสร้างบรรยากาศในการเรียน ส่งเสริมจุดเด่นและความสามารถทางการอ่าน
ที่มีในตัวผู้เรียนในขณะเดียวกันสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่มีจุดอ่อนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น
มีรูปแบบสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 1) ระบุไว้ว่า
การเตรียมการสอนอย่างมีระบบ ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์
การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีกิจกรรมการเรียนรู้
ที่ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน
ซึ่งในขั้นตอนของการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้
แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมนั้นผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พร้อมทั้งศึกษาถึงทฤษฎี
และแนวกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมในรูปแบบของหนังสือ เอกสารและ
งานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องซึ่งมีหลายรูปแบบ จากนั้นผู้ศึกษาได้นำมาวิเคราะห์และปรับใช้เข้ากับ
บริบทของสถานศึกษาและกลุ่มเป้าหมายที่วางไว้ แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีขั้นตอนที่ชัดเจน

และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีสื่อการสอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางด้าน การอ่าน ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2552, หน้า 1) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้โดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เป็นรูปแบบการสอน ที่ให้ความสำคัญทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทักษะในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง ส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เป็นแนวการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะอาศัยประสบการณ์ของตนเองประกอบการเรียน และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยได้ เป็นรูปแบบการเรียนรู้ ที่เน้นการเรียนรู้ภาษาที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติของและเน้นการสอนภาษา อย่างมีความหมายครบถ้วนในระบบของภาษาที่ประกอบไปด้วยระบบความหมาย ระบบไวยากรณ์และระบบเสียงที่รวมเอาเอาศัลปะ ดนตรี และการแสดง เป็นส่วนสำคัญ ของการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้เด็กได้ถ่ายทอดเรื่องราวให้ผู้อื่นได้รับรู้อย่างลึกซึ้ง โดยผู้เรียนจะอาศัยประสบการณ์ของตนเองประกอบการเรียน ไม่แบ่งแยกภาษาเป็นส่วนย่อย เป็นการเรียนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความกล้าและมั่นใจในตนเองในการที่จะใช้ภาษา เป็นกิจกรรมที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางชัดเจน มีสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์จริง และสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนมาช่วยทำให้ภาษานั้นง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะนักเรียนได้มีส่วนในการเรียนรู้ด้วยตัวเองรูปแบบการเรียนรู้และการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีบรรยากาศที่ดีในการเรียนไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน การฟังและการเขียน อย่างเป็นธรรมชาติในการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ดันติผลาชีวะ (2551, หน้า 133) กล่าวถึงแนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมว่าแนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม เป็นการเรียน การสอนที่เน้น การสอนภาษาอย่างมีความหมาย โดยผู้เรียนจะอาศัยประสบการณ์ของตนเอง ประกอบการเรียน ไม่แบ่งแยกภาษาเป็นส่วนย่อยเป็นการเรียนที่สนับสนุนให้ผู้เรียน เกิดความกล้าและมั่นใจในตนเองในการที่จะใช้ภาษา ไม่เกรงว่าจะผิด ทั้งนี้เพราะผู้สอน ไม่เน้นการลงโทษเมื่อเด็กใช้ภาษาผิดแต่พยายามชี้ให้เห็นข้อบกพร่องโดยทางอ้อม เพื่อเป็นโอกาสให้ผู้เรียนแก้ไขตนเอง การเรียนยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการพยายาม มองภาษาโดยรวม สร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์จริงมาช่วยทำให้ภาษานั้น ง่ายต่อการเรียนรู้ของเด็กไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียน ถ้าเป็นสิ่งที่มีความหมายมีประโยชน์หรือเด็กสนใจและต้องการจะเป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับการเรียนภาษา

โดยเน้นให้เด็กเรียนรู้ทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมๆ กันไม่แยกเป็นทักษะย่อย

กิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แนว การเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมของผู้ศึกษานั้น มีความสอดคล้องกับรูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวมของ Gray (อ้างใน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2533, หน้า 22) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนโดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง มีการใช้บทสนทนาหรือเล่านิทานและใช้คำถามง่ายๆ ในการซักถามนักเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพประกอบเรื่องทุกหน้า ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับ มีการลำดับเรื่อง สนทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู โดยมีการช่วยกันลำดับเรื่อง เขียนเรื่องเป็นกลุ่ม และตามลำพังจากนั้นร่วมกันอ่านออกเสียง ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่โดยการเขียนเรื่องลงในกระดาษแผ่นใหญ่ซึ่งแยกตอนกันเขียนตามกลุ่ม แล้วนำผลงานมารวบรวมเข้าเล่ม ขั้นที่ 5 ทบทวนและฝึกความแม่นยำ ซึ่งจากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียน ขณะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 4 และ 6 เป็นการเริ่มเรื่องโดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจฟังและมองตามตัวหนังสือที่ครูอ่าน เมื่อถึงการสนทนาอภิปรายซักถามถึงเนื้อเรื่องที่ฟังนักเรียนสามารถช่วยกันตอบได้ดี นักเรียนเข้าใจคำถามและสามารถตอบได้ว่า ตัวละครในเรื่องนี้มีใครบ้าง สถานที่ในนิทานเกิดขึ้นที่ไหน เวลาใด เรื่องนี้เริ่มต้นอย่างไร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรต่อไป สุดท้ายเรื่องนี้จะจบอย่างไร แต่มีบางคำตอบที่เกี่ยวกับข้อคิดของเรื่องนักเรียนยังตอบได้ไม่ตรงประเด็น ครูจึงใช้คำถามนำเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง ในขั้นนี้เด็กให้ความสนใจเนื้อหาเพราะภาพประกอบมีสีสันสดใส เพราะนักเรียนมีโอกาสได้ดูภาพประกอบในทุกหน้าที่ครูเล่า โดยสังเกตจากความสนใจของนักเรียนและพูดชื่นชมภาพประกอบบ่อยครั้ง ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับในขั้นนี้ยังอยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 4 และ 6 นักเรียนได้รับการกระตุ้นจากครูให้ช่วยกันเล่าเรื่องที่ฟังมา นักเรียนส่วนใหญ่กล้าแสดงออกและสามารถเล่าเรื่องย้อนกลับมาให้ครูฟังซึ่งรายละเอียดสำคัญที่เล่ามีความถูกต้องสมบูรณ์ โดยนักเรียนสามารถวิเคราะห์ อภิปราย พร้อมแสดงความคิดเห็นได้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นถ้านักเรียนเป็นตัวละครแต่ละตัวในเรื่องนักเรียนจะอย่างไร

ทุกคนมีโอกาสได้ตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นของตนเองแม้บางคนจะตอบซ้ำกับเพื่อน แต่ก็ถือว่าเป็นความคิดเห็นที่สามารถเหมือนหรือต่างกัน ได้แล้วแต่มุมมองของผู้เรียน แต่ละคน ส่วนการฝึกอ่านสะกดคำและอ่านเป็นคำนักเรียนให้ความสนใจในการอ่าน เนื่องจากมีสื่อประกอบการอ่านที่มีสีสันสดใส แต่มีนักเรียนกลุ่มอ่อนที่ยังไม่มั่นใจในการอ่าน ในครั้งแรกจะออกเสียงเบามาก แต่เมื่อได้ฝึกบ่อยครั้งก็มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น และเมื่อให้อ่านเนื้อเรื่องร่วมกันก็สามารถอ่านกับเพื่อนได้แม้จะมีบางคำที่หยุดอ่านเพราะเป็น คำที่ค่อนข้างยาก แต่เมื่อได้อ่านอีกครั้งหนึ่งผู้เรียนก็สามารถอ่านได้ดีขึ้นในด้านของการแสดง บทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนให้ความสนใจอย่างมาก แต่ละคนต้องการเป็นตัวละคร ในเรื่องทำให้เกิดความวุ่นวายเล็กน้อย แต่เมื่อตกลงกันได้ก็ร่วมกันแสดงบทบาทสมมุติอย่าง สนุกสนาน ทำให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมานักเรียนสามารถเข้าใจถึงเนื้อเรื่อง ได้อย่างชัดเจน และใช้คำศัพท์ในการแสดงบทบาทสมมุติได้ถูกต้องเหมาะสมอีกด้วย

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครูอยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 5

และ 8 ก่อนจะเขียนเรื่องครูกับนักเรียนได้สนทนาซักถามความหมายของคำและฝึกอ่านสะกด คำเพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ก่อนจากนั้นครูคิดกระดาษแผ่นใหญ่ติดบนกระดาน เพื่อให้นักเรียนเริ่มเขียนเรื่องโดยใช้วิธีการถามตอบ และให้นักเรียนเขียนประโยค ลงในกระดาษแผ่นใหญ่แต่ในขั้นนี้นักเรียนยังเขียนสะกดคำได้ผิดโดยเฉพาะคำยาก ครูจึงต้องคอยดูแลตรวจสอบการเขียนให้ถูกต้องทุกคำทำให้ใช้เวลาในการเขียนมากเกินไป จึงปรับโดยให้นักเรียนร่วมเรียบเรียงเนื้อหาของเรื่องแล้วเล่าครูเขียนตามคำบอกเล่า ของนักเรียนโดยให้อาสาสมัครนักเรียนวาดภาพประกอบ 1 ตอน และให้นักเรียนที่เหลือ ร่วมกันอ่านออกเสียงโดยขณะที่นักเรียนอ่านครูจะใช้ไม้ชี้ตัวอักษรตามด้วย ซึ่งทุกคนสามารถ ร่วมกันอ่านได้ดีแม้จะมีบางคนที่ไม่มั่นใจในการอ่านแต่ก็สามารถร่วมอ่านกับเพื่อนได้ โดยมีเพื่อนที่นั่งอยู่ใกล้ๆ ช่วยเหลือโดยการบอกคำที่ถูกต้องให้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมาก ในชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ อยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 3, 5, 6, 8

และ 9 เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องระหว่างแผนต่อแผนเพราะต้องใช้เวลาในการทำค่อนข้างมาก และนักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมขั้นนี้มาก เพราะมีโอกาสได้ใช้ความรู้ ในการเขียนและงานศิลปะในการเล่าเรื่องและสร้างชิ้นงานด้วยตนเองนักเรียนเริ่มทำหนังสือ เล่มใหญ่ กิจกรรมนี้ทำในรูปแบบของการทำงานเป็นกลุ่มโดยผู้เรียนแบ่งกลุ่มกันเอง ทำให้เกิดปัญหาว่าผู้เรียนกลุ่มที่เรียนรู้ได้เร็วจะรวมตัวกันจึงเหลือนักเรียนที่เรียนรู้ช้าเป็นพิเศษ ครูจึงกระตุ้นให้คิดว่าเพื่อนที่ไม่มีกลุ่มจะอย่างไร นักเรียนก็สามารถแก้ปัญหา

โดยหัวหน้าห้องเป็นผู้กระจายเพื่อนลงกลุ่มได้อย่างลงตัว และในการแบ่งเรื่องเขียน นักเรียนตกลงกันเลือกตอนที่ตนเองสนใจและแบ่งหน้าที่ในการทำงานกลุ่มได้ดี เมื่อแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จ จะเป็นการรวบรวมงานเข้าเล่มซึ่งผู้เรียนเป็นผู้รวบรวมและเข้าเล่มเองทำให้งิจกรรมในขั้นนี้มีความหมายกับนักเรียนมากเพราะทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ชิ้นงานของห้องเรียนที่เกิดขึ้นเพียงชิ้นเดียว

ขั้นที่ 5 ทบทวนและฝึกความแม่นยำ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นเกมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านให้แก่ นักเรียน จะจัดไว้ในชั่วโมงสุดท้ายของหน่วยการเรียนรู้ คือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3, 6 และ 9 โดยแต่ละแผนจะเป็นกิจกรรมที่แตกต่างกันในแผนที่ 3 จะเป็นเกมดอกไม้้นำโชคเป็นลักษณะของการเขียนและอ่านคำตามสระที่กำหนดให้ (สระอำและสระเอา) ในเวลาจำกัดเมื่อหมดเวลานับคำที่เขียนและอ่านได้และสามารถเปิดป้ายดอกไม้ดูต้นโชคตามคำที่เขียนได้ กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เกิดความสนุกสนานและเกิดความมุ่งมั่นบ้างเมื่อนักเรียนแต่ละคนต้องการเปิดแผ่นป้ายทุกคนแต่จำนวนดอกไม้ได้ไม่ครบคน ครูจึงแก้ไขโดยให้แต่ละกลุ่มตกลงกันให้ดีกว่าจึงทำกิจกรรมนี้ต่อไปได้อย่างไม่มีปัญหา ทำให้การเรียนรู้ในชั่วโมงนี้เป็นไปอย่างสนุกสนานและนักเรียนยังอ่านคำที่เขียนได้ถูกต้องและเสียงดังชัดเจนทุกคนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เป็นเกมตกปลาที่มีคำศัพท์ที่ประสมด้วยสระอะและสระเอะติดตัวปลาแล้วให้แต่ละกลุ่มถือเบ็ดที่ติดแม่เหล็กไว้กลุ่มละ 2 ตัว เวียนกันตกปลาที่มีเหล็กหนีบกระดาดเสียไว้ให้ครบทุกคนตามเวลาที่กำหนดแล้วอ่านชื่อปลาที่ตกได้ จากนั้นนับปลาที่ตกว่าได้ก็ตัวสามารถเปิดป้ายดูโชคได้ กิจกรรมนี้นักเรียนให้ความสนใจมากเพราะเป็นกิจกรรมใหม่และเป็นสื่อที่น่าสนใจจึงพยายามเร่งเพื่อนให้ตกได้เร็วๆ บรรยากาศเป็นไปอย่างสนุกสนานและในกิจกรรมนี้นักเรียนสามารถอ่านคำได้ทุกคนและทุกคำ เพราะในกลุ่มที่เรียนรู้ได้ช้าและอ่านไม่ได้จะถามเพื่อนก่อนแล้วจึงตกปลาตัวที่ตนเองต้องการทำให้กลุ่มที่เรียนอ่อนเรียนได้เองอย่างลงตัว และนักเรียนยังให้ข้อเสนอแนะแก่ครูว่าควรจะเปลี่ยนจากปลาเป็นสัตว์น้ำอย่างอื่นบ้าง ซึ่งเป็นแนวคิดที่ดีในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เป็นเกมต้นนำโชคที่มีลักษณะเหมือน การสอยต้นกล้วยพฤษ์ แต่เปลี่ยนจากตัวเลขเป็นตัวหนังสือที่ประสมด้วยสระเอียและสระเอือ โดยเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีโอกาสนสอยต้นนำโชคแล้วอ่านคำเมื่ออ่านได้แล้วให้เลือกแผ่นป้ายแล้วรวมคะแนนไว้ที่กลุ่ม กลุ่มไหนรวมคะแนนได้มากเป็นผู้ชนะ ผู้เรียนตื่นตัวในกิจกรรมนี้มากเพราะแต่ละคนจะลุ้นว่าตนเองจะได้คำว่าอะไรจะสามารถอ่านและมีโอกาสเลือกแผ่นป้ายหรือไม่ กิจกรรมนี้นักเรียนสามารถอ่านได้ทุกคนซึ่งเป็นผลดีในการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมทั้งหมดใน 5 ขั้นตอนได้สอดคล้องกับ

ข้อเสนอแนะของ บังอร พานทอง (2541, หน้า 6) ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบแนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม ว่าการอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง และการใช้ทักษะทั้งสี่ จะต้องมีการใช้อย่างบูรณาการในหลักสูตรการสอนโดยต้องคำนึงถึง ประสิทธิภาพของผู้เรียน ไม่ยึดหนังสือแบบเรียนเพียงเล่มเดียวแต่เป็นบทเรียนที่ผู้เรียน สามารถนำความรู้เดิมเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ได้

สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย เหมาะสำหรับการส่งเสริม การเรียนรู้ทักษะด้านการอ่านและทักษะอื่นให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน สื่อที่นำมาใช้ประกอบไปด้วย สื่อของจริง เพลง นิทาน ที่นำมาใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน สื่อหนังสือนิทานที่มีภาพประกอบ สวยงาม เกมการศึกษาที่ต้องมีสื่อประกอบในเกมเช่นเกมตกปลา ต้องมีปลาและเบ็ดที่ประดิษฐ์ ขึ้น สื่อส่งเสริมการอ่าน ได้แก่ แผ่นป้ายฝึกสะกดคำ กระเป๋าผนัง บัตรภาพ บัตรคำที่นำมาใช้ ในกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังมีหน้ากาก สื่อของจริงที่นำมาร่วม ในการแสดงบทบาทสมมุติรวมไปถึงสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเขียนเรื่องและจัดทำ หนังสือเล่มใหญ่ อันได้แก่กระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่ ดินสอ ปากกาเคมี สี ที่เขียนกระดาษ ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมของผู้ศึกษานั้นเกิดประสิทธิภาพ

2. นักเรียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ 25 มีผลสืบเนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม มีขั้นตอนที่มีความชัดเจนอย่างเป็นระบบ มีองค์ประกอบที่หลากหลายทั้งในด้านของรูปแบบ กิจกรรมที่สนุกสนานไม่น่าเบื่อและมีสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจเข้ามาประกอบการจัดการเรียนรู้ ในด้านทักษะการอ่าน ทำให้เกิดความเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางการอ่านในตัวผู้เรียนมากขึ้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในลักษณะกลุ่มและเดี่ยว ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ต่างๆโดยธรรมชาติ และสามารถนำประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมมาใช้ ในการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ซึ่งผลการวิจัยนี้ มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิกานดา จักรอิสราพงศ์ (2553) ที่ได้ศึกษาการสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษา แบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียน การอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแบบองค์รวมนั้น ทำให้ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น

ในส่วนของนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ความก้าวหน้าร้อยละ 25 มีจำนวน 1 คน ที่ได้ค่าความก้าวหน้าร้อยละ 23.33 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ผ่าน

อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้ได้ช้ากว่าผู้เรียนในวัยเดียวกัน อีกทั้งเป็นเด็กที่ย้ายมาใหม่มีปัญหาด้านเรียน การปรับตัวและมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์บ่อยครั้ง ซึ่งครูได้ให้ความสนใจและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

จากการอภิปรายข้อมูลทั้งหมดจะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมนั้น สามารถพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการทำงานวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

1. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ควรแยกกิจกรรมแต่ละขั้นให้ออกจากกันให้ชัดเจนและควรปรับเวลาในแผนให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่วางไว้ เพราะกิจกรรมแต่ละขั้นใช้เวลาไม่เท่ากัน กิจกรรมที่ใช้เวลามากที่สุดคือการทำหนังสือเล่มใหญ่ซึ่งต้องใช้เวลาในการทำมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ
2. กิจกรรมการเขียนเรื่องร่วมกันครูควรเปิดโอกาสและให้เวลาในการเขียนลำดับเรื่องแก่ผู้เรียน โดยอาจปรับกิจกรรมให้ผู้เรียนร่วมกันคิด และเขียนในกลุ่มก่อนนำเสนอต่อครูผู้สอนครูจะได้ตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำขึ้นกระดาษแผ่นใหญ่

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมในทักษะอื่นๆ ด้วย
2. ควรนำแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมไปจัดการเรียนรู้ร่วมกับแนวการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ
3. ควรนำแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมไปสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการร่วมกับกลุ่มสาระอื่นๆ